

Köszöntelek Benneteket Húsvét 3. vasárnapján, mely egyben *Anyák napja*, köszöntöm különösen is az Anyákat és Nagyanyákat: *Jézus békéje legyen Veletek!*

Ezen az estén megemlékezünk *Molnár Gyuszi* testvérünkről, az EK közösség volt tagjáról, aki a napokban hazatért az Atyai házba.

A mára kijelölt evangéliumnak, mely János Evangéliumának toldaléka, és az újabb csodálatos halfogás történetéről szól, csak a befejező részét olvassuk, amelyben Jézus háromszor kérdezi Pétert: *„Simon, János fia, szeretsz-e engem?”*

Mielőtt Péter élettörténetét röviden átgondoljuk, most az ő háromszori tagadására gondolva, vizsgáljuk meg mi is lelkiismeretünket a mi „tagadásainkról”, bűneinkről, és *bánjuk meg* azokat... Szeressen minket a mi jóságos Atyánk, és erősítsen meg minket Jézushoz való hűségünkben.

Ének: Uram irgalmazz... Dicsőség...

Imádkozzunk! Istenünk, ünneplés és gyász keveredik napjainkban egyre többször, add, hogy éltetni tudjuk az ünnepeket és emlékezni tudjunk halottainkra méltóképpen, aki él és szeretsz...

Evangélium János könyvéből (Jn 21,15-19)

Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétert: „Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Ő azt felelte: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!” Erre azt mondta neki: „Legeltesd bárányaimat!” Majd másodszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?” Azt felelte: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!” Aztán harmadszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?” Péter elsomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte őt: „Szeretsz-e engem?”, és azt felelte: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek!” Ekkor így szólt: „Legeltesd juhaimat! Bizony, bizony mondom neked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál. Ha azonban megöregszel, kiterjeszted kezeidet; más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.” Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fogja megdicsőíteni az Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: „Kövess engem!”

Gondolatok-e arra, hogy az Írások szerint Jézus számtalanszor kérdezi, hogy „hisznek-e benne”, sőt kéri „higgyetek bennem”, de csak Pétertől kérdezi, háromszor is: *„Szeretsz-e engem?”* Ezért is ezt a részt emelem ki a Péter történetből.

1) Szikla

A történet úgy indul, hogy Keresztelő János rámutat Jézusra, hogy ő a Messiás, az Isten Báránya. András és János, Keresztelő János tanítványai Jézus után lopakodnak, és Jézus szállásán töltik az éjszakát. Másnap András otthon elmondja testvérenek Simonnak, hogy megtalálták a Messiást, és elviszik Simont Jézushoz. A Messiásrajongók egyike Simon, akit Jézus, ki tudja miért, „szikla” névre keresztel. *Szikla* = Péter.

2) Meghívás

Az újdonsült „Péter” talán már el is felejté a sikertelen halfogások után, hogy találkozott a Messiással, de ez a Jézus a fiatal suhancok után megy. Pétertől elkéri a bárkát, és onnan szónokol a parti közönségnek. Köszönetül csodás halfogásban részesíti a bárkatulajdonost, aki ezért térdre veti magát előtte.

3) Emberhalász

Bűnösnek érzi magát, hogy a názáreti ács örömeire oda sem figyelt, csak a sikertelen halászat kínozza. És akkor Jézus felrángatja őt és kijelenti: „*Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!*”. És akkor Péter ott hagyva csapot-papot, a mesterségét is, beleveti magát a nagy kalandba.

4) Nagy kaland

Következik két-három év, a csodálatos sztárparádé. Péter elsőként ott ragyog a reflektorfényben, és alig várja, hogy egy dicsőséges szabadságharcban előrántassa a kardot, Jézus szárnysegédéként, testőreként. És eljőjön Izrael földjére a *Messiáskirály* országa, hazazavarva onnan a rómaiakat.

5) Rajongó

Péter a szíve mélyén soha nem értett egyet Jézussal, és nem szerette, amikor a kudarcokról beszélt. A kaland vége felé Jézus már a halálát is emlegeti. Péter pedig magához akarja venni az irányítást, hogy neked „*nem eshet bajod, hisz Te vagy a Messiás!*”. Jézus ezért lesátánozza Pétert, de ő a rögeszméjétől nem tud szabadulni.

6) Hósködő

Jézus az utolsó vacsoráját tölti velük, és kifelé menve az Olajfák hegyére arról beszél, hogy mindannyian megbotránkoznak benne. Mire Péter leszólva társait kijelenti, hogy „*ha ezek itt mind megbotránkoznak is benned, én soha*”. Jézus újabb figyelmeztetésére kijelenti, „*hogyha meg kellene halnom veled, akkor sem tagadlak meg!*”

7) Áruló

Azon az éjszakán Júdás jön a titkos helyükre a templomőrseggel, hogy letartóztassák Jézust. Noha Júdást tartja a világ a fő gonosznak és árulónak, mégis Jézus számára fájdalmasabb Péter bukása a vizsgán, az ellenségszeretet három éves tanfolyamából, mert ő kardot rejteget köpenye alatt, és „*ki is rántja a kardot, lesújt vele a főpap szolgájára*”. A kard által elárulja a jézusi eszmét és Jézust magát.

8) Gyáva

A hósködők üzembiztosan gyáva nyulakká lesznek, ha veszélybe kerül az életük. A tanítványok mind szétfuttak, János és Péter még eljutott a főpap udvaráig. De ott Péter szégyenletesen még azt is „*letagadja, hogy ismeri*” a letartóztatott Mesterét. Meg is esküszik rá, hogy nem ismeri. Csak akkor zokog, amikor látja, ahogy a pribékek átviszik az udvaron Jézust a börtönbe.

Síró Péter (Szt. Péter templom, Jeruzsálem)

9) Csalódott

A tragédia után az asszonyok beszédét az „üres sírról” Péter ostoba fecsegésnek tartja. Kimegy a sírhoz és látja, hogy tényleg üres a sír, de aztán egyszerűen „hazamegy”. Vége, befejeztük. Elég volt... A találkozás az élő Mesterrel még megrendíti, de aztán visszamegy Galileába és kijelenti, hogy emberhalászatból visszatér a szakmájához. Kijelenti: „én megyek halászni!” És ők heten kivetik újból a Genezáreti tóba a hálót.

10) Hűtlen

Következik a történetben a „csodálatos halfogás” megisméltése a sikertelen halászat után. Jézus nem adta föl. Érthetetlen, hogy még mindig bízik ebben az emberben és ezekben az emberekben. A hűtlen Péter a tóparti partin reszketve várja a szidást, a felelősségre vonást, a többiek előtti megszégyenítést, a kiközösítést. De Jézus egy szóval sem bántja, megvendégeli őket sült hallal és friss kenyérrel. És olyat kérdez, amit soha senkitől: „Péter, szeretsz-e engem?”

11) Szeretet

Kétféle szeretet van: a *filia* és az *agapé*. A barátság, ami ösztönös és a személyes önzetlen szeretet. Az egyik az ember érzelmi világából ered, a másik az emberi szív legmélyéről a lelkéből. Az egyik szavakban, érzésekben nyilatkozik meg, a másik tudatos és másokért vállalt tettekben.

12) A Pásztor

A „király” elveszi mások életét, hogy ő jól éljen, a „pásztor” odaadja az életét, hogy a juhái éljenek. „Jézus király” eszméjét akarta Jézus Péter fejéből kiűzni, és a „jó pásztor” eszméjét újból, még utoljára Péter fejében elültetni. Kétszer kérdez az agapéra, mire Péter filiával felel. Harmadszor már megelégszik a filiával, és bízik abban, hogy Péter nem „ura” lesz közösségének, hanem „pásztora”. (Noha, a szentírásfordítók ezt az aktust a „teljhatalom átadásnak” minősítik!)

--- Testvéreim! Most Péter után az ellenpéldákra emlékezem. Mondhatnám, az *Anyák* képesek inkább az agapéra, az önzetlen mindent-adó szeretetre. De vannak olyan férfiak is, akik nem szájalnak, hőködnek, hanem cselekszenek. És erre *Molnár Gyuszi* testvérünk számunkra is a példa. Nem beszélt, hanem cselekedett. Akik ismerték, tudják, hogy milyen szenvedéllyel állt a szegények, a betegek, a rászorulóknak mellett egész életében, mindhalálig. Istenem, *köszöntöm* az Anyákat, és *köszönöm* Gyuszi testvérünket!

[Kovács László prédikációja elhangzott
2022. május 1-jén
a Bokorportán.]

(Szt. Péter templom, Jeruzsálem)